

**Az Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Egyesült Királyság) által 2017. január 6-án
benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Commissioners for Her Majesty's Revenue and
Customs kontra DPAS Limited**

(C-5/17. sz. ügy)

(2017/C 078/20)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Alperes: DPAS Limited

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 2006/112/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (a továbbiakban: héairányelv) 135. cikke (1) bekezdésének d) pontjára és a Bíróság által az AXA, Bookit II és NEC, ítéletekben e rendelkezésnek adott értelmezésre figyelemmel az Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

- (1) A héairányelv 135. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett adómentes átutalási vagy fizetési szolgáltatások nyújtásának minősül-e az adóalany által az alapjogvitában teljesített szolgáltatáshoz hasonló szolgáltatás, amelynek keretében az adóalany közvetlen beszedési megbízás alapján közvetlen beszedéssel valamely páciens bakszámlájáról pénzüsszeget emel le, és e pénzüsszeget az adóalanyt megillető díjazás levonását követően továbbítja a fogorvosnak és a biztosítási szolgáltatónak?

Különösen a Bookit II ítélet és a NEC-ítélet alapján arra a következtetésre kell-e jutni, hogy a 135. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglalt héamentesség nem vonatkozik az adóalany által az alapjogvitában teljesített szolgáltatáshoz hasonló olyan szolgáltatásra, amelynek keretében az adóalany az ellenőrzése alatt álló egyetlen számla vonatkozásában sem teljesít terhelést vagy jóváírást, azonban pénzüsszegek átutalása esetén a szolgáltatás alapvető fontosságú az átutalás szempontjából? Vagy az AXA-ügyben hozott határozat ezzel ellentétes következtetéshez vezet?

- (2) Mely releváns alapelveket kell alkalmazni annak megállapítása céljából, hogy a 135. cikk (1) bekezdésének d) pontjában szereplő „követelésbehajtás” fogalmába tartozó szolgáltatásnak minősül-e az adóalany által az alapjogvitában nyújtott szolgáltatáshoz hasonló valamely szolgáltatás? Különösen, abban az esetben, ha (ahogyan azt a Bíróság azonos vagy nagyon hasonló szolgáltatással kapcsolatban az AXA-ítéletben megállapította) a szóban forgó szolgáltatás követelésbehajtásnak minősül, amennyiben azt a kifizetésre jogosult személynek (azaz az alapjogvitában és az AXA-ítéletben a fogorvosoknak) nyújtják, akkor az adott szolgáltatás is követelésbehajtásnak minősül-e, ha azt a fizetésre kötelezett személynek (azaz az alapjogvitában a pácienseknek) nyújtják?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 335., 60. o., HL 2015. L 323., 31. o.).

**A Court of Appeal (Egyesült Királyság) által 2017. január 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal
iránti kérelem – Granville Hampshire kontra The Board of the Pension Protection Fund**

(C-17/17. sz. ügy)

(2017/C 078/21)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Court of Appeal

Az alapeljárás felei

Felperes: Granville Hampshire

Alperes: The Board of the Pension Protection Fund

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 80/987/EGK irányelv ⁽¹⁾ 8. cikke (amelyet felváltott a 2008/94/EK irányelv ⁽²⁾ 8. cikke) előírja-e a tagállamok számára, hogy biztosítsák, hogy a munkáltató fizetéseképtelensége esetén minden egyes munkavállaló megkapja összesített öregségi nyugdíj jogosultsága értékének legalább 50 %-át (a visszaélés esetét kivéve, amelyre az irányelv 10. cikkének a) pontját kell alkalmazni)?
2. Ellenkező esetben, a nemzeti bíróságoknak az ügy tényállását érintő megállapításaitól függően a 80/987/EGK irányelv 8. cikke alapján elegendő-e, ha egy tagállam olyan védelmi rendszerrel rendelkezik, amely révén a munkavállalók rendszerint összesített öregségi nyugdíj jogosultságuk értékének 50 %-ánál többet kapnak, de egyes munkavállalók 50 %-nál kevesebbet kapnak, mivel:
 - i. a munkavállalók részére fizetett összegre vonatkozó pénzügyi felső korlát áll fenn (különösen olyan munkavállalók vonatkozásában, akik még nem érték el nyugdíjbiztosításuk rendes nyugdíjkorhatárát a munkáltató fizetéseképtelenné válásának időpontjában); és/vagy
 - ii. a munkavállalók részére fizetett kompenzáció éves növelését vagy a nyugdíjkorhatárt megelőző jogosultságaik éves felülvizsgálatát korlátozó szabályok állnak fenn?
3. A jelen ügy körülményei között közvetlenül alkalmazandó-e a 80/987/EGK irányelv 8. cikke?

⁽¹⁾ A munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv (HL 1980. L 283., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.).

⁽²⁾ A munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 2008. október 22-i 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 283, 36. o.).